Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26908
Copyright: Admont, Benediktinerstift

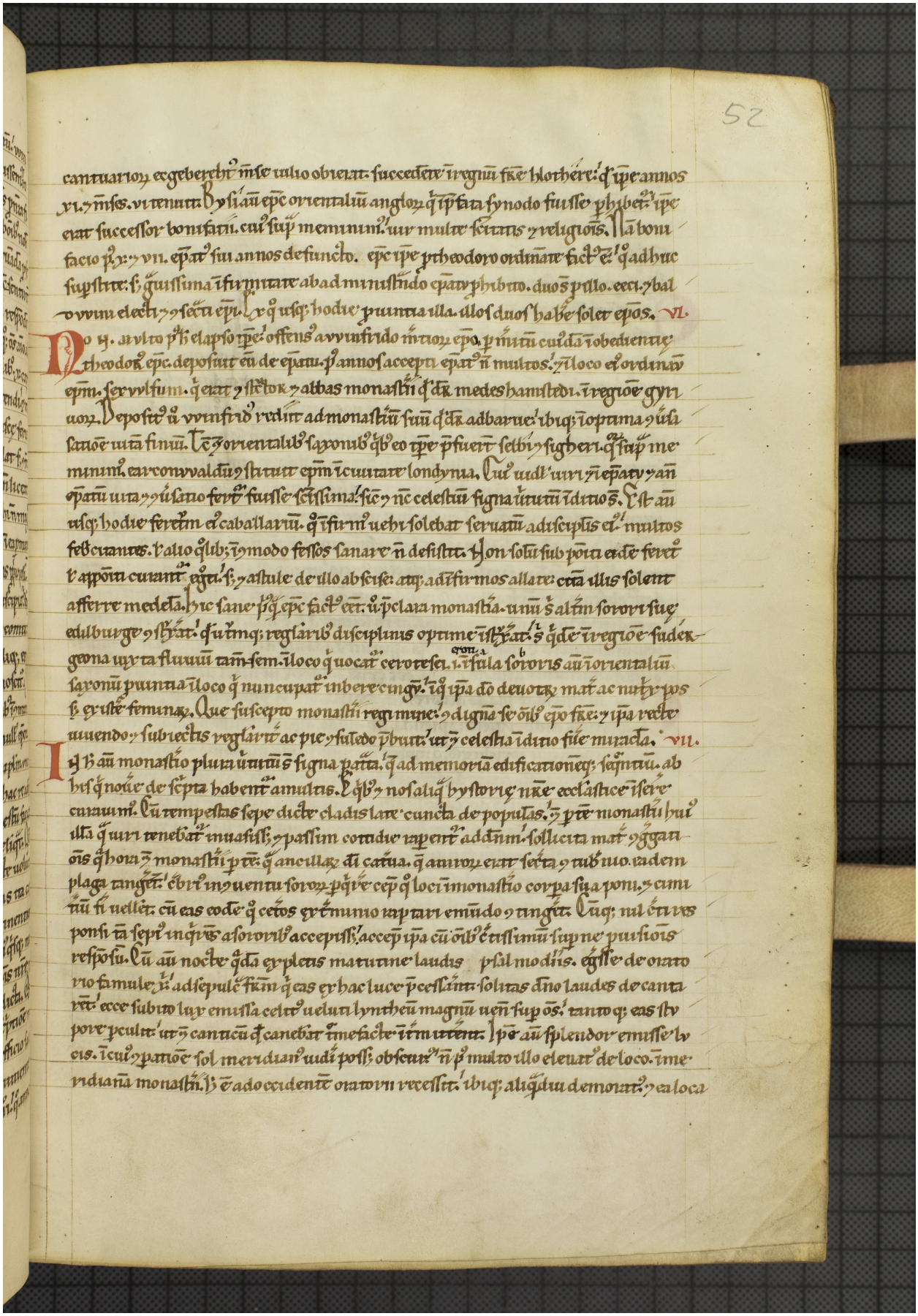

52

cantuariorum ecgeberchtum in se ultio obviavit. successit in regnum fratre Hlotherio. qui per annos
xi. et menses. vi. tenuit. Hysi autem episcopi orientalium anglorum qui in ista synodo fuisse phibet. ipse
erat successor bonifatii. cui sup memoriam. uir multae scientiae et religionis. Nam bonifacio p. x. et vii. episcopatum sui annos defuncto. episcopi ipse pro theodoro ordinare fecit et. quadhuc
subsistit. si. gussima infirmitate abad minus indo episcopatum phibrio. duos pullo. eccl. et bal
dwinum electi. et secti episcopi. Et quousque hodie puncta illa. illos duos habere solet episcopos. vi.

Nono h. autem post hi elapso ipse offensus awinfrido minorum episcopo. pro minuti cuidam inobedientiae
theodorus episcopus deposuit eum de episcopatu. per annos acceptum episcopatum in multos. et loco eius ordinavit
epm. seruulfum. qui erat presbiter et abbas monasterii qui dicitur medes hamstedi. in regione gyrwiorum. Depositus uero winfrido recessit ad monasterium suum qui dicitur adbarue. ibique in optima et usque
ad finem uita finiuit. Tempore orientalium saxonum qui eo tempore profuerunt sebbi et sigheri. quorum sup memoriam. earconwaldus episcopus instituit epm in cuuitate londonia. Cui uidelicet uiri in episcopatum et ad
episcopatum uita et usque ferunt fuisse sanctissima. sicut nec celestium signa uirtutum in dicuntur. Est autem
usque hodie feretrum eius caballarium. quo infirmi uehi solebant seruatum. a discipulis eius. multos
sebcuantes. et alio quibus in modo fessos sanare non desistit. Non solum sub potestate ecclesiae ferebat
et appositum curantur egrotum. si. et astulae de illo abscisae. atque ad infirmos allatae certa illis solebant
afferre medela. Hic sane primus episcopus fuit ecclesiae. u. pelaia monasterii. unum autem sororum suarum
edilburge et sibrat. quae utique regularibus disciplinis optime instructae. sed quae in regione sudergeona
uxta fluuium tamesem. in loco quo uocatur cerotesei. i. insula sororis auium orientalium
saxonum puncta in loco qui nuncupatur inbere cungi. in qua ipsa domi deuota mater ac nutrix pos
sit et iste feminae. Quae susceptio monasterii regimine. et digna se omnibus ego fratre. et ipsa recte
uiuendo et subiectis regulariter ac pie et sutedo prouiderunt. ut et celestia in dicuntur fuisse miracula. vii.

In hi autem monasterio plurimum signa patuerunt. quae ad memoriam edificationemque sequentium. ab
his quorum nouerunt de septa habentur amultis. Quibus et nos aliquae historiae nostrae ecclesiasticae inserere
curauimus. Cum tempestas saepe ductae cladis late cuncta depopulatus. et per monasterium huius
illa quae uiri tenebant inuasisset. et passim cotidie rapiebantur ad dominum. sollicita mater et omnis
congregatio monasterii pertimuit. quae ancillae dei catua. quae amiro erant secta et sub uno eadem
plaga tangerentur. ebriae in uentu soror. pque cepit quae loci in monasterio corpa sua poni. et cum
eum ei uellet. cum eas code quae cetos et tumulo rapiari emundo et tangere. Cuique nul etiam ius
ponsi ta sepi inquiens a sororibus accepissent. accepit ipsa cum omnibus et tissimum sup ne puuisiois
respondit. Cum autem nocte quadam et pleuis matutine laudis psal modiis. egisse de oratorio famulae
ut adsepulcrum quae et hac luce pcessitum solitas dno laudes decantare. ecce subito lux emissa celitus uelut lyntheum magnum uenit sup os. tanto quae eas stu
pore pculit. ut et cantucum quae canebat imetiacte interuerterent. Ipse autem splendor emisse lu
cis. incuo patione sol meridiano uidi possit obscuratum nisi pmulto illo eleuatus de loco. in me
ridiana monasterii. Et ado occidentem oratorium recessit. ibique aliquidiu demoratus et ea loca